

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

8. července 2021(*)

„řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. a) – Pojmy ‚pojišťovací činnosti‘ a ‚související služby poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty‘ – Článek 174 odst. 2 – Nárok na odpočet – Odpočitatelný podíl – Prodloužená záruka na domácí spotřebiče a jiné předměty z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací – Pojem ‚finanční činnosti‘ “

Ve věci C-695/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) [rozhodčí soud pro daňové věci (centrum správní arbitráže – CAAD), Portugalsko] ze dne 10. září 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 20. září 2019, v řízení

Rádio Popular – Electrodomésticos SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin (zpravodaj) a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Rádio Popular – Electrodomésticos SA A. M. Rosa da Silva Garcia, advogada,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, R. Campos Lairesem, A. Homem a P. Barros da Costa, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu M. Tassopoulou, I. Kotsoni a K. Georgiadisem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Afonso a L. Lozano Palacios, jako zmocněnkyni,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 174 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úč. vst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi Rádio Popular – Electrodomésticos, SA (dále jen „Rádio Popular“) a Autoridade Tributária e Aduaneira (daňová a celní správa, Portugalsko) (dále jen „AT“) ve věci odpůtu daně z přidané hodnoty (DPH) zaplacené na vstupu u prodeje prodloužené záruky, který uplatnila společnost Rádio Popular.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 1 odst. 2 druhý pododstavec směrnice o DPH stanoví:

„Každé plnění podléhá DPH vypočítané z ceny zboží nebo služby podle sazeb platných pro toto zboží nebo tuto službu po odpůtu daně, kterou byly přímo zatíženy jednotlivé nákladové prvky tvořící cenu.“

4 Článek 135 odst. 1 směrnice 2006/112, který je součástí kapitoly 3, nadepsané „Ostatní případy osvobození od daně“, hlavy IX této směrnice, stanoví:

„členské státy osvobodí od daně tato plnění:

- a) pojišťovací a zajišťovací činnosti vztahující se k souvisejícím službám poskytovaným pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty;
- b) poskytnutí a sjednání úveru a správa úveru osobou, která jej poskytla,
- c) sjednání a převzetí závazků, ručení a jiných jistot a záruk, jakož i správa úverových záruk osobou, která úvery poskytuje;
- d) činnosti vztahující se k sjednávání týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, pohledávek, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání pohledávek;
- e) činnosti vztahující se k sjednávání týkající se oběživa, bankovek a mincí používaných jako zákonné platidlo, kromě sbíratelských předmětů, jako jsou zlaté, stříbrné nebo jiné kovové mince anebo bankovky, které se obvykle nepoužívají jako zákonné platidlo nebo které jsou předmětem numismatického zájmu;
- f) činnosti vztahující se k sjednávání, avšak vyjma řízení a správu, týkající se akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dluhopisů a jiných cenných papírů, kromě dokladů zakládajících právní nárok na zboží a práv nebo cenných papírů uvedených v čl. 15 odst. 2;
- g) správa fondů kolektivního investování, jak je vymezují členské státy;

[...]

5 Článek 173 uvedené směrnice stanoví:

„1. V případě zboží a služeb, které osoba povinná k dani používá jak pro plnění, u nichž je daň odpůtitelná podle článků 168, 169 a 170, tak i pro plnění, u nichž daň odpůtitelná není, je

odpořitatelný jen podíl daně připadající na hodnotu prvního druhu plnění.

Odpořitatelný podíl se stanoví v souladu s články 174 a 175 pro všechna plnění uskutečňovaná osobou povinnou k dani.

2. členské státy mohou přijmout tato opatření:

- a) povolit osobě povinné k dani, aby si tento podíl stanovila pro každou oblast své činnosti, s podmínkou, že pro každou oblast vede oddělené účetnictví;
- b) vyžadovat od osoby povinné k dani, aby si tento podíl stanovila pro každou oblast své činnosti a vedla pro každou oblast oddělené účetnictví;
- c) povolit osobě povinné k dani nebo od ní vyžadovat, aby provedla odpořet daně na základě použití buď veškerého zboží a služeb, nebo jejich části;

[...]

6 Článek 174 odst. 1 a 2 též směrnice stanoví:

„1. Odpořitatelný podíl je dán zlomkem, který obsahuje tyto části:

- a) v řitateli celkovou výši ročního obratu, bez DPH, vztahujícího se k plněním, u nichž je daň odpořitatelná podle článků 168 a 169;
- b) ve jmenovateli celkovou výši ročního obratu, bez DPH, vztahujícího se k plněním zahrnutým do řitatele a k plněním, u nichž daň není odpořitatelná.

[...]

2. Odchylně od odstavce 1 se z výpořtu odpořitatelného podílu vyloučí tyto části:

- a) výše obratu vztahující se k dodáním investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro účely svého podnikání;
- b) výše obratu vztahující se k vedlejším operacím s nemovitostmi a vedlejším finančním činnostem;
- c) výše obratu vztahující se k plněním uvedeným v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g), jsou-li tato plnění vedlejšími plněními.“

Portugalské právo

7 Články 9 a 23 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty, dále jen „zákon o DPH“), ve znění použitelném na spor v přvodním řízení, provádějí do portugalského práva ustanovení směrnice o DPH uvedená v bodech 3 až 6 tohoto rozsudku.

Spor v přvodním řízení a předběžná otázka

8 Rádio Popular je akciová společnost, jejíž hlavní činnost spořívá v prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpořetní techniky a telekomunikací.

9 Kromě toho nabízí kupujícím řadu doplřkových služeb, jako je mimo jiné prodloužená záruka na zakoupené zboží. Tato prodloužení vyplývá z pojistné smlouvy, kterou pojiřovna zaručuje kupujícímu v případě pojistné události opravu zakoupeného zboží, nebo případně jeho

vým?nu po dobu delší, než je doba, na kterou se vztahuje záruka poskytnutá výrobcem. Tato pojistná smlouva se uzavírá mezi pojiš?ovnou a kupujícími zboží prodávaného společností Rádio Popular.

10 Rádio Popular coby zprost?edkovatel p?i prodeji pojistných produkt? ú?tuje zákazníkovi jako protihodnotu za sjednané prodloužení záruky ?ástku, která se p?ipo?te k cen? zakoupeného zboží. K prodeji prodloužené záruky tak dochází p?i prodeji zboží a je uskute??ován v zásad? za použití týchž materiálních a osobních prost?edk?, jaké jsou ur?eny k tomuto prodeji zboží.

11 Vzhledem k tomu, že prodeje prodloužené záruky p?edstavují pojiš?ovací ?innosti osvobozené od DPH, společnost Rádio Popular neú?tovala DPH vztahující se k t?mto prodej?m, avšak odp?etla v plné výši DPH zaplacenou na vstupu za veškerou svou ?innost ve zda?ovacích obdobích 2014 až 2017.

12 Po kontrolách, které provedla AT u společnosti Rádio Popular v souvislosti s t?mito zda?ovacími obdobími, dosp?l tento orgán k záv?ru, že tato společnost si neprávem odp?etla v plné výši DPH zaplacenou v pr?b?hu uvedených zda?ovacích období, a to proto, že pln?ní spo?ívající v prodeji prodloužené záruky uskute?ná společností Rádio Popular byla osvobozena od DPH, a neoprav?ovala tedy k odp?tu DPH. Jelikož m?l uvedený orgán za to, že da? zaplacená z po?ízení zboží a služeb ke smíšenému využití je odp?itelná pouze v pom?ru k ro?ní hodnot? pln?ní zakládajících nárok na odp?et, vydal v??i společnosti Rádio Popular ?ty?i vým?ry DPH a kompenza?ních úrok? v celkové výši 356 433,05 eura.

13 Poté, co společnost Rádio Popular požádala o ustavení kolektivního rozhod?ího soudu za ú?elem ur?ení protiprávnosti t?chto vým?r?, se Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) [rozhod?í soud pro da?ové v?ci (centrum správní arbitráže – CAAD), Portugalsko] dne 11. dubna 2019 prohlásil za ustavený.

14 Podle uvedeného soudu je mezi ú?astníky p?vodního ?ízení nesporné, že na ?innost společnosti Rádio Popular spo?ívající v prodeji prodloužené záruky se vztahuje osvobození od dan? týkající se pojiš?ovacích ?inností stanovené v ?l. 135 odst. 1 písm. a) sm?rnice o DPH, který byl proveden do zákona o DPH. Vzhledem k tomu, že tato ?ást pln?ní uskute??ovaných společností Rádio Popular tedy nezakládá nárok na odp?et, p?edkládající soud uvádí, že je v zásad? t?eba provést pom?rný odp?et dan?, jak jej v p?ípad? zboží nebo služeb ke smíšenému využití upravují ?lánky 173 a 174 této sm?rnice.

15 Společnost Rádio Popular však tvrdí, že pln?ní spo?ívající v prodeji prodloužené záruky jsou „finan?ními ?innostmi“, které mají ve vztahu k hlavní ?innosti prodeje domácích spot?ebi?? a jiných p?edm?t? z oblasti výpo?etní techniky a telekomunikací vedlejší povahu, takže podle výjimky stanovené jak v ?l. 23 odst. 5 zákona o DPH, tak v ?l. 174 odst. 2 písm. b) a c) sm?rnice o DPH musí být ?ástky vztahující se k t?mto pln?ním vylou?eny z výpo?tu odp?itelného podílu. Pojem „finan?ní ?innosti“ ve smyslu t?chto ustanovení je podle uvedené společnosti totiž t?eba vykládat široce, nebo? jinak by byla porušena základní zásada neutrality, kterou se ?ídí tato sm?rnice, jakož i zásada nenarušování hospodá?ské sout?že.

16 AT naproti tomu tvrdí, že uvedená pln?ní nelze kvalifikovat jako „finan?ní ?innosti“ ani jako „vedlejší pln?ní“ ve smyslu uvedených ustanovení. V tomto ohledu uvádí, že takové pojiš?ovací ?innosti, jako jsou ty, o které se jedná ve v?ci v p?vodním ?ízení, nelze považovat za „finan?ní ?innosti“, jelikož sm?rnice o DPH mezi t?mito dv?ma pojmy jasn? rozlišuje. Krom? toho s ohledem na rozsudek ze dne 29. dubna 2004, EDM (C?77/01, EU:C:2004:243), nejsou prodeje prodloužené záruky „vedlejšími pln?ními“.

17 V tomto ohledu AT zejména uvádí, že prodeje prodloužené záruky provádí Rádio Popular

běžná a tato plnění jí přináší zisk ve výši přibližně 35 % částky zaplacené každým nabyvatelem prodloužené záruky, přičemž tento zisk je nezbytný pro její hospodářskou životaschopnost.

18 Předkládající soud má za to, že závěr AT, podle kterého tyto prodeje nemají ve vztahu k prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací vedlejší povahu, je stížen nesprávným skutkovým a právním posouzením. Rovněž uvádí, že nebylo prokázáno, že hospodářská životaschopnost společnosti Rádio Popular závisí na prodeji prodloužených záruk. Uvedený soud připomíná ustálenou judikaturu Soudního dvora týkající se vedlejších plnění a poukazuje zejména na to, že na plnění spočívající v prodeji prodloužených záruk připadá pouze malý procentní podíl, odhadovaný na 0,62 %, celkové hodnoty zboží nebo služeb poskytnutých společností Rádio Popular za účelem provozování její činnosti.

19 V každém případě vyvstává otázka, zda tato plnění lze kvalifikovat jako „finanční činnosti“ ve smyslu čl. 174 odst. 2 písm. b) a c) směrnice o DPH ve spojení s čl. 135 odst. 1 písm. b) a c) této směrnice. Předkládající soud má za to, že z výkladu uvedených ustanovení ve vzájemném spojení vyplývá, že částky vztahující se k pojišovací činnosti nejsou vyloučeny z výpočtu odpodátelného podílu.

20 Za těchto podmínek se Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) [rozhodčí soud pro daňové věci (centrum správní arbitráže – CAAD)] rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Představují operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky na domácí spotřebiče uskutečňované osobou povinnou k DPH, jejíž hlavní činnost spočívá v prodeji domácích spotřebičů spotřebitelům, finanční činnosti, nebo je třeba postavit je na základě zásady neutrality a nenarušování hospodářské soutěže na rovné finanční činnosti pro účely vyloučení jejich hodnoty z výpočtu odpodátelného podílu podle čl. 135 odst. 1 písm. b) nebo c) směrnice [o DPH]?“

K předběžné otázce

21 Předně je třeba uvést, že kromě čl. 135 odst. 1 písm. b) a c) směrnice o DPH, na který přímo odkazuje předkládající soud ve své otázce, je pro zodpovězení této otázky třeba zohlednit i čl. 174 této směrnice, který upravuje způsob výpočtu odpodátelného podílu.

22 Konkrétně odstavec 2 posledního uvedeného článku stanoví pro určitá plnění, mimo jiné pro plnění vedlejší povahy, odchylku od způsobu výpočtu odpodátelného podílu, jak je stanoven v odstavci 1 tohoto článku, podle které musí být výše obrátu vztahující se k těmto plněním vyloučena ze jmenovatele zlomku sloužícího k výpočtu odpodátelného podílu podle uvedeného odstavce 1.

23 Za těchto podmínek musí být položená otázka chápána tak, že její podstatou je určit, zda čl. 174 odst. 2 písm. b) a c) směrnice o DPH, ve spojení s čl. 135 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky uskutečňované osobou povinnou k dani v rámci její hlavní činnosti, která spočívá v prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací spotřebitelům, a zda tedy musí být výše obrátu vztahující se k těmto operacím vyloučena ze jmenovatele zlomku sloužícího k výpočtu odpodátelného podílu uvedeného v čl. 174 odst. 1 směrnice o DPH.

24 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba nejprve uvést, že účastníci předběžného řízení se shodují v tom, že takové operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky, o jaké se jedná v předběžném řízení, spadají pod čl. 135 odst. 1 písm. a) této směrnice a jsou z tohoto důvodu

osvobozeny od DPH.

25 Je však třeba konstatovat, že plnění uvedená v čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH nepatří mezi plnění, na která se vztahuje odchylka stanovená v čl. 174 odst. 2 této směrnice.

26 Je tedy třeba nejprve ověřit, zda se na taková plnění, jako jsou plnění dotčená v původním řízení, skutečně vztahuje čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH. Pokud tomu tak je, bude poté třeba určit, zda taková plnění přesto mohou spadat pod čl. 174 odst. 2 písm. b) nebo c) této směrnice, takže výše obrátu vztahující se k těmto plněním musí být vyloučena ze jmenovatele zlomku sloužícího k výpočtu odpodíratelného podílu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že výrazy použité pro označení osvobození uvedených v čl. 135 odst. 1 uvedeně směrnice je třeba vykládat striktně, jelikož tato osvobození představují výjimky z obecné zásady, podle které je DPH vybírána z každého poskytnutí služby uskutečného za úplatu osobou povinnou k dani jako takovou [rozsudek ze dne 8. října 2020, United Biscuits (Pensions Trustees) a United Biscuits Pension Investments, C-235/19, EU:C:2020:801, bod 29].

28 Podle čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112 členské státy osvobodí od daně „pojišťovací a zajišťovací činnosti včetně souvisejících služeb poskytovaných pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“.

29 Podle judikatury Soudního dvora jsou pojišťovací činnosti obecně přijímaným způsobem charakterizovány skutečností, že pojistitel se na základě předchozí úhrady pojistného zavazuje zajistit pojištěnému v případě, že dojde k naplnění krytého rizika, plnění dohodnuté při uzavření smlouvy. Takové činnosti již z povahy věci obnášejí existenci smluvního vztahu mezi poskytovatelem pojišťovacích služeb a osobou, jejíž rizika jsou kryta pojištěním, tedy pojištěným [rozsudky ze dne 17. března 2016, Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, body 22 a 23, jakož i ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 32].

30 V projednávané věci přitom z informací poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že společnost Rádio Popular není sama vázána pojistnou smlouvou, kterou se prodlužuje záruka ve prospěch kupujících domácích spotřebitelů a jiných předmetů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací jakožto pojištěných, ale jedná pouze jako zprostředkovatel mezi nimi a pojistitelem, s nímž je tato smlouva uzavřena, a který mimo jiné odpovídá za krytí takto pojištěného rizika.

31 Je však třeba prozkoumat, zda taková plnění, o jaká se jedná v původním řízení, představují „související služby poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH.

32 Jak v tomto ohledu vyplývá ze znění uvedeného ustanovení, osvobození těchto služeb od daně podléhá splnění dvou kumulativních podmínek: uvedené služby musí „souviset“ s pojišťovacími činnostmi a musí být „poskytovány pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“ [rozsudek ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 34].

33 Pokud jde o první z těchto podmínek, je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, že výraz „související“ je dostatečně široký na to, aby pokryl různé služby přispívající k výkonu pojišťovací činnosti, a zejména likvidaci pojistných událostí, která představuje jednu ze základních součástí uvedené činnosti (rozsudek ze dne 17. března 2016, Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, bod 33).

34 Vzhledem k tomu, že z popisu skutkového stavu předkládacím soudem vyplývá, že služba dotčená v povodním řízení spoívá v podstatě v prodeji prodloužené záruky na zakoupené zboží, která má podobu pojistné smlouvy, jak je popsána v bodě 30 tohoto rozsudku, musí být taková služba považována za související s pojišovacími činnostmi ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH.

35 Co se týče druhé z uvedených podmínek, za účelem určení, zda služby, pro které je osvobození od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH požadováno, jsou poskytovány pojišvacím makléřem nebo agentem, je třeba vycházet nikoliv z formálního postavení poskytovatele služeb, ale je třeba zkoumat samotný obsah těchto služeb [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 36 a citovaná judikatura].

36 V rámci tohoto zkoumání je třeba ověřit, zda jsou splněna dvě kritéria. Zaprvé musí mít poskytovatel vztah k pojistiteli a k pojištěnému, přičemž tento vztah může být i jen nepřímý, pokud je poskytovatel subdodavatelem makléře nebo agenta. Zadruhé musí jeho činnost zahrnovat takové základní prvky funkce pojišovacího agenta, jako jsou hledání zákazníků a navazování kontaktů mezi nimi a pojistitelem za účelem uzavření pojistných smluv [rozsudek ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 37 a citovaná judikatura].

37 V projednávaném případě poskytovatel, jako je Rádio Popular, tato kritéria *a priori* splňuje, jelikož – jak vyplývá z informací poskytnutých předkládacím soudem – tento poskytovatel je v přímém kontaktu jak s pojistitelem, jehož pojistné produkty zahrnující prodloužení záruky prodává, tak s pojištěným za účelem prodeje těchto produktů při prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací, a vykonává tím činnosti, které v zásadě souvisí s činností pojišovacího agenta, jako je hledání zákazníků a navazování kontaktů mezi nimi a pojistitelem za účelem uzavření pojistných smluv.

38 Z toho vyplývá, s výhradou ověření, které musí v konečném důsledku provést předkládací soud, že takové operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky, o jaké se jedná v povodním řízení, uskutečované osobou povinnou k dani v rámci její hlavní činnosti, která spoívá v prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací spotřebitelům, představují služby související s pojišovacími činnostmi poskytované pojišvacími makléři a pojišvacími agenty ve smyslu čl. 135 odst. 1 směrnice o DPH.

39 Jak již bylo uvedeno v bodě 25 tohoto rozsudku, odchylka od zpravidla výpočtu odpovídatelného podílu stanovená v čl. 174 odst. 2 této směrnice se na taková plnění nevztahuje, jelikož toto ustanovení neodkazuje na bod a) článku 135 odst. 1 uvedené směrnice.

40 Je tedy třeba zkoumat, zda taková plnění, o jaká se jedná v povodním řízení, třebaže představují služby související s pojišvacími činnostmi poskytované pojišvacím agentem ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, mohou být nicméně kvalifikována, zejména s ohledem na zásadu daňové neutrality, jako „vedlejší finanční činnosti“ ve smyslu čl. 174 odst. 2 písm. b) a c) této směrnice.

41 Vzhledem k tomu, že čl. 174 odst. 2 písm. c) směrnice o DPH odkazuje na plnění uvedená v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g) této směrnice, je třeba předně zdůraznit, že čl. 135 odst. 1 uvedené směrnice jasně rozlišuje mezi pojišvacími činnostmi uvedenými v písmeni a) tohoto ustanovení a činnostmi uvedenými v jeho písmenech b) až g), zejména činnostmi finanční povahy.

42 Ze znění čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH na jedné straně a čl. 135 odst. 1 písm. b) až g) této směrnice na straně druhé totiž vyplývá, že se tato ustanovení vztahují na odlišné činnosti a že pojišťovací činnosti nelze stavět na rovné finanční činnosti, zejména nikoli pro účely použití odchylky stanovené v čl. 174 odst. 2 uvedené směrnice (obdobně viz rozsudek ze dne 17. března 2016, *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, bod 29).

43 Toto konstatování nemůže být zpochybněno zásadou daňové neutrality. Těbaže podle ustálené judikatury tato zásada brání tomu, aby bylo s podobným zbožím nebo podobnými službami, které si tedy navzájem konkurují, zacházeno z pohledu DPH rozdílně (rozsudek ze dne 17. ledna 2013, *BG Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 65 a citovaná judikatura), žádná skutečnost ve spise předloženém Soudnímu dvoru neumožňuje mít za to, že pojišťovací činnosti a finanční činnosti představují „podobné“ činnosti ve smyslu této judikatury.

44 Jak Soudní dvůr již rozhodl, uvedená zásada každopádně neumožňuje rozšířit oblast působnosti osvobození od daně, aniž by pro to existovalo jednoznačné právní ustanovení. Uvedená zásada totiž není pravidlem primárního práva, které by mohlo určovat platnost osvobození od daně, nýbrž výkladovou zásadou, která se musí použít souběžně se zásadou striktního výkladu osvobození od daně (rozsudek ze dne 17. března 2016, *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, bod 31 a citovaná judikatura).

45 Konečně obdobně nelze přijmout výklad, že pojem „pojišťovací činnosti“ uvedený v čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH a pojem „finanční činnosti“ uvedený v čl. 174 odst. 2 písm. b) této směrnice jsou synonyma.

46 Žádné fungování a jednotný výklad společného systému DPH totiž v zásadě předpokládá, že podobná plnění, na která se vztahuje směrnice o DPH, nejsou označována odlišnými pojmy podle toho, zda se na ně vztahuje to či ono ustanovení této směrnice (obdobně viz rozsudek ze dne 22. října 2009, *Swiss Re Germany Holding*, C-242/08, EU:C:2009:647, bod 31).

47 Z toho vyplývá, že plnění kvalifikované jako „pojišťovací činnost“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH nemůže představovat plnění finanční a vedlejší povahy ve smyslu čl. 174 odst. 2 písm. b) a c) této směrnice ve spojení s čl. 135 odst. 1 písm. b) až g) uvedené směrnice, a to bez ohledu na otázku, zda je toto plnění mimoto „vedlejší“ ve smyslu posledně uvedených ustanovení.

48 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že na položenou otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 174 odst. 2 písm. b) a c) směrnice o DPH, ve spojení s čl. 135 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky uskutečované osobou povinnou k dani v rámci její hlavní činnosti, která spočívá v prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací spotřebitelům, takže výše obrátu vztahující se k těmto operacím nesmí být vyloučena ze jmenovatele zlomku sloužícího k výpočtu odpovídajícího podílu uvedeného v čl. 174 odst. 1 této směrnice.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 174 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s čl. 135 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky uskutečňované osobou povinnou k dani v rámci její hlavní činnosti, která spočívá v prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací spotřebitelům, takže výše obrátu vztahující se k těmto operacím nesmí být vyloučena ze jmenovatele zlomku sloužícího k výpočtu odpovídajícího podílu uvedeného v čl. 174 odst. 1 této směrnice.

Podpisy.

* – Jednací jazyk: portugalsština.